

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

In diuum Apollinarem Episcopum & Martyrem, Sermo CXXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

spargit iubas per ceruicem, non capillos: membra dilatata anfractibus sæuitiæ crescit augmentis, fit grandis crudelitate, non corpore, & singularis fera usque dum capiat prædam, fremit ore, dentibus frendit, ferrum non suscipit, sed producit. Verum ne quis existimet declamare nos velle de talibus, nos non declamare volumus, sed clamare, ut festiuitatum gaudia sint cauta vestrarum, nataliumque vestrorum solemnitas teneat in exultatione mensuram, epulis nostris intersit Christus, in facie prandeatur auctoris, honestate conuiuij natura ipsa, quæ vos producit, honoretur, lætitiæ mensæ vestræ pertingat ad pauperes, familia vestra innocentia tripudiet disciplina, luxus abstat, fugetur effusio, saltatricum pestis, lenocinia cantorum, voluptatum fomenta, ventris onera, naufragia mentium, cum Herodiadis conuiujs abscindantur: ut præsens gaudium vestrum ad lætitiæm perueniat sempiternam. Hodie fratres, sermonem tulimus, non in Herodem tantum, sed etiam in Herodiadem: quia satis auditor intelligit, quanta sit fœlicitas martyris, quando miseriam persecutoris audierit: scire tamen nos conuenit, quia & Ioannes de morte sua natus est, & de natali suo mortuus est Herodes.

*In diuum Apollinarem Episcopum & Martyrem,
Sermo CXXVIII.*

BEATUS Apollinaris primo Sacerdotio solus hanc Ecclesiam Rauennatensem vernaculo atque inclyto Martyrij honore decorauit. Merito Apollinaris, quia iuxta mandatum Dei sui hic perdidit animam suam, ut eam inueniret in vitam sempiternam. Beatus qui ita cursum consummauit, fidem seruauit, ut verè primus à credentibus suo reperiretur in loco.

FF 3

Nec

Nec eum quisquam confessoris vocabulo minorem credat esse, quam Martyrem, quem Dei nutu quotidianum, & multiplicem reuersum, conspicit ad agonem. Audi Paulum dicentem: Quotidie morior. Semel mori parum est eum, qui potest regi suo gloriosam sæpe de hostibus referre victoriam. Non tam mors quam fides & deuotio Martyrem facit, & sicut virtutis est in acie, in conflictu, pro re amata succumbere, ita perfectæ virtutis est, diu agere & consummare certamina. Non ideo persecutus est Martyrem; quia non intulit mortem, sed probauit Martyrem: quia non elicuit fidem, iniecit tela quæ potuit, & omnia armorum suorum genera callidus exegit inimicus: nec tamen fortissimi ductoris mouere mentem potuit, aut temerare constantiam. Summum est fratres, pro domino præsentem vitam, si necesse sit, contemnere, sed gloriosum est etiam cum vita mundum suo temnere & conculcare cum Principe. Festinabat Christus ad Martyrem, Martyr suum festinabat ad Regem. Bene diximus festinabat, iuxta illud Prophetæ: Exurge in occursum mihi, & vide. Sed vt propugnatores suum sibi Ecclesia sancta retineret, Christo vehementer occurrit, vt vincenti iustitiæ reseruaret coronam, & sibi belli tempore præliatoris sui præsentiam condonaret. Fundebat sæpè confessor sanguinem suum, suisque vulneribus fide mentis suæ testabatur auctorem. Cælum suspiciens carnem despiciebat & terram. Vicit tamen, tenuit, à suo desiderio retardari Martyrem tenera adhuc Ecclesiæ impetrauit infantia. Infantiam dico fratres, quæ totum semper obtinet, quæ plus lachrymis, quam virium ratione contendit. Neque enim tantum vultus & sudor fortium, quantum possunt lachrymæ paruulorum: quia ibi corpora, hic corda franguntur:

1. Cor. 15.

Psal. 18.

franguntur: ibi mentis iudicia vix mouentur, hic tota pietas inclinata descendit. Et quid plura fratres? Egit, egit Ecclesia sancta mater, vt nusquam à suo separaretur antistite. Ecce viuit, ecce vt bonus pastor suo medius assistit in grege, nec vnquam separatur Spiritu, qui corpore præcessit ad tempus, præcessit dico habitu: cæterum ipsa inter nos corporis sui habitatione quiescit. Extinctus est diabolus, persecutor occubuit: ecce regnat & viuit, qui pro rege suo desiderauit occidi, qui viuit & regnat cum patre in vnitæte Spiritus sancti Deus, per omnia sæculorum sæcula.

In diuum Cyprianum Martyrem, Sermo CXXIX.

QVoniam hodie Deo in natali sancti Cypriani Martyris conuenimus, in quo miro certamine de diabolo triumphauit: & quia nobis virtutum suarum gloriosum reliquit exemplum: ideo exultare nos conuenit & lætari. Natalem ergo sanctorum cum auditis charissimi, nolite putare illum dici, quo nascuntur in terram de carne, sed de terra in cælum, de labore ad requiem, de tentationibus ad quietem, de cruciatibus ad delicias, non fluxas, sed fortes & stabiles & æternas, de mundanis risibus ad coronam & gloriam. Tales natales digne martyrum celebrantur. Cum ergo huiusmodi festiuitas agitur, noli æstimare charissime, quod in solis prandis & profusioribus epulis natales martyrum celebrentur: sed imitandum tibi proponitur, quod in memoria martyris celebras. Aspice ergo charissimo, alacritatem populi circumstantis. In hac enim die aliquando turba astitit impiorum, cum sanctus Cyprianus iussu tyranni feriretur, turbæ erant malorum expectantium chori, nunc multitudo fidelium